

РЕШЕНИЕ

№ 4660

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11612** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр.чл. 68 ал.1 от ЗЗДискр.

Образувано е по жалба вх.№ 16-20-1811/13.11.20г на [фирма]-С. с представляващ Д.Д. против Решение № 595/07.10.20г на КЗД.

В жалбата се сочи, че актът е незаконосъобразен, постановен в нарушение на проц. и мат.закон, моли се за отмяната му и присъждане на разноски.Твърди се, че сградата не е собственост на дружеството, като не попада в приложното поле на § 6 от ПЗР на ЗИХУ/не е държавна или общинска собственост/, като ответникът изобщо не е изяснил собствеността на сградата.Производството е започнато и проведено на несъществуващо още към него момент правно основание, а дружеството е ориентирано към адекватен подход към хората с увреждания. Не става ясно от Решението дали се имат предвид хора с намалена подвижност или друг вид увреждания, нито какви да са тези адекватни мерки, които се предписват като ПАМ.В съд.заседание юрк. К. поддържа жалбата, като представя доказателства, че на процесната пощенска станция вече е инсталирано съоръжение за достъп на лица с увреждания/телескопична подвижна алуминиева рампа/, т.е. даденото предписание вече е изпълнено. Претендират се разноски-200лв юрк.възнаграждение, както и в условията на евентуалност намаляване на размера на наложеното наказание/500лв/- на законовия минимум от 250лв., на осн. чл. 80 ал.2 от ЗЗДискр.

Ответникът КЗД се представлява в съд.заседание от юрк.Б., който оспорва жалбата, твърди , че Решението е законосъобразно по хипотезите на чл. 146 от АПК и постановено при прилагане на доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр.Представените

доказателства за понастоящем изпълнено зад.предписание не влияят на законосъобразността на акта.Претендира се юрк.възнаграждение.

Заинтересованата страна- Председател на КЗД/по чийто сигнал е образувано адм.производство/, не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗЗД, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 23.11.18г представител на КЗД извършил проверка на Пощенска станция 4231 в [населено място], в присъствието на двама свидетели, относно архитектурната достъпност на обекта, на осн. чл. 40 ал.2 от ЗЗДискр вр. § 6 от ПЗР на ЗИХУ и в изпълнение на Решение на КЗД от 10.11.17г за провеждане на кампания „Достъпна България“ и заповед № 24/20.03.18г на Председателя на КЗД.Видно от съставения протокол от проверката с № 12-11-3047/28.11.18г, Пощенската станция е на партерното ниво на сградата, като има няколко стъпала към терена, представляващи пречка за хората с увреждания. Приложен е снимков материал, видно от който стъпалата са 2 бр., с неголяма височина.

С доклад № 12-11-2788/16.07.18г Председателят на КЗД приел, че в КП се съдържат данни за осъществено нарушение по чл.5 предл.последно от ЗЗДискр вр. § 1 т.7 и 8 от ДР на ЗЗДискр, като на осн. чл. 50 т.2 от ЗЗДискр вр. чл. 7 от ППКЗД предложил да се образува производство по ЗЗДискр, в което да се установи дали е налице нарушение по чл. 5 предл. последно от ЗЗДискр. по признак „увреждане“, а при такова установяване да се постанови преустановяване на нарушението до установяване на положение на равно третиране, да се наложат санкции и ПАМ.

С Протокол № 11/17.07.19г КЗД е приела доклада за самосезиране и е решила да се образува производство.С Разпореждане № 1008/21.08.19г на Председателя на КЗД е образувана преписка № 515/19г, определен е поименен 3членен състав на КЗД за разглеждането ѝ.С доклад от 11.10.19г Съставът уведомява Председателя на КЗД, че е избрал свой председател и докладчик.

С писмо от 22.11.19г докладчикът уведомява [фирма]-С. за образуваното производство, дава се срок за становище, указана е и док.тежест по чл. 9 от ЗЗДискр. Съобщението е получено от дружеството на 26.11.19г, като то депозирало становище на 29.11.19г, ведно с доказателства- Договор от 01.02.13г с [община] за предоставяне на дружеството на възмездно и срочно/за 10 години/ право на ползване върху имот-частна общ.собственост/по АОС № 4263/12г/. В становището на дружеството до КЗД е посочено изрично, че дружеството не е собственик на сградата и се моли за прекратяване на адм.производство спрямо него.

Докладчикът е изготвил доклад по преписката, изпратен на Председателя на състава на 31.01.20г. С уведомления за открито заседание са призовани като страни: Председателя на КЗД- като депозирал доклада за самосезиране и дружеството-като ответник.Проведено е открито заседание на състава, отразено в протокол от 12.06.20г, като се констатира липса на условия за започване на помирителна процедура/представителя на дружеството отказва такава/, и е даден ход на производството.Дружеството представя нови доказателства, че собственик на сградата е [община], като моля и тя да бъде конституирана като ответник в производството/искането е отхвърлено без мотиви/.

Постановено е обжалваното Решение № 595/07.10.20г на КЗД, с което: установява,

че дружеството поддържа и продължава да поддържа арх.среда, затрудняваща достъпа на лица с увреждания до обекта, като така извършва дискриминация по чл.5 вр. Чл. 4 ал.1 от ЗЗДискр по признак "увреждане"; на осн. чл. 47 т.3 вр. чл.80 ал.2 от ЗЗДискр налагана на дружеството имущ.санкция в размер на 500лв; на осн. ч. 47 т.4 от ЗЗДискр. Дава задъл.предписание/ПАМ/-в 3месечен срок от постановяване на решението- дружеството да предприеме необх.действия по изграждане на достъпна арх.среда в обекта; в 1месечен срок от получаване на решението-дружеството да уведоми писмено КЗД за изпълнение на предприетите мерки по изпълнение на ПАМ. Решението е връчено на дружеството на 20.10.20г, като то е депозирало жалбата до съда на 13.11.20г.

В съд.заседание на 21.04.21г то представя доказателства, че вече е изпълнило предписанието..

Съдът намира от правна страна следното:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че административният акт е издаден от надлежен 3чл. състав. На основание чл. 64, ал.1 от ЗЗДискр. „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него", което изискване в настоящия случай е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член от състава по смисъла на чл. 64, ал.2 ЗЗДискр. Решаващият 3чл. състав на КЗД е определен с Разпореждане на Председателя на КЗД. Членовете на заседателния състав са определили кой от тях да е докладчик и кой да е Председател на състава.

Решението е в разписаната от закона писмена форма по чл. 59 от АПК, като съдържа реквизитите по тази норма и по спец.норма на чл. 66 от ЗЗДискр, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

Съдът, като взе предвид практиката на ВАС по идентични казуси- Решение по д.№ 11392/19г на ВАС и Решение по д.№ 11870/19г на ВАС, по процесуалната и материалната законосъобразност на Решението намира следното:

В адм.производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Докладчикът е изготвил доклад, насрочено е открито заседание с осигурено участие на конституираните страни,ответникът е уведомен за началото на адм.производство, предоставен му е достъп до преписката, указана му е док.тежест по чл. 9 от ЗЗДискр/обърната/, правото му на защита не е нарушено.Възражението му/че не е собственик/ обаче не е разгледано, без мотиви е отхвърлено и искането му в адм.производство да се конституира собственика на сградата- [община]. Относителните факти и обстоятелства са били изяснени/чл. 35 от АПК/, отделен е въпросът как са били ценени, но възраженията на дружеството не са взети предвид/нарушение по чл. 36 от АПК/, като в производството не е бил конституиран и не е взел участие надлежния ответник-[община]/собственик на сградата-общ.собственост/.

Съдът намира , че спорът не е по фактите, доколкото дружеството не оспорва, че към датата на проверката на конкретната пощенска станция е нямало монтирана рампа на стълбите пред пощ.станция за осигуряване възможност на лица с нарушена подвижност да имат достъп до пощ.станция /а не до сградата като цяло-бел. на съда/.

В Решението си от 07.10.20г КЗД се позовава на § 6 от ПЗР на ЗИХУ, но от 01.01.19г ЗИХУ е отменен, т.е. актът е издаден на вече несъществуващо правно основание по ЗИХУ. Не е налице хипотезата на довършване на започнатите производства по досегашния ред, тъй като производството не е по реда на ЗИХУ, а е по реда на ЗЗДискр. Следователно, при постановяване на обж. решение КЗД не е следвало да се позовава на вече несъществуващи правни основания. Освен, че е било несъществуващо към датата на решението, единственото правно основание за започване на адм. производство- § 6 от ПЗР на ЗИХУ, още в самото начало на адм. производство е съществувало, но е било неотнормирано правно основание за извършване на проверка от КЗД в рамките на законовите й правомощия. Тази норма създава задължения за собствениците на държавни и общински сгради и съоръжения, като те следва да я изпълнят и контрола да се осъществи по реда на чл. 169 ал.4 и ал.6, чл. 184 и чл. 220 ал.1 от ЗУТ и Наредба № 4 от 1.07.2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания, в частност- чл. 3 от същата.

Установява се към края на устните състезания във вр. чл. 142 ал.2 от АПК/Съдът при произнасянето си взема предвид фактите и обстоятелствата от значение за случая, настъпили до края на устните състезания/, че ПАМ е изпълнена доброволно. Вече е отпаднала необходимостта от налагане на ПАМ/постигнат е целения резултат/, като наложената ПАМ е изчерпала правното си действие, поради настъпило прекратително условие.

Доколкото налагането на адм.наказание е последица от установяването на дискриминация, а то е незаконосъобразно спрямо дружеството-по изложените по-горе аргументи, то следва да се отмени Решението в цялост- и установяването на дискриминация, и даването на предписание/налагане на ПАМ/, и налагането на имущ.санкция на дружество /несобственик на общинската сграда/.

Решението като проц. и мат.незаконосъобразно следва да се отмени. Преписката не следва да се връща за ново произнасяне,тъй като самото й образуване по § 6 от ПЗР на ЗИХУ е било опорочено. КЗД разполага със самостоятелни правомощия да извършва проверки за достъпност на средата за хората с увреждания, но тези проверки следва да се основават на правно основание от ЗЗДискр, а не да се изземват правомощията на органите на изп.власт по чл. 3 от Наредбата. По изложените аргументи решението се явява и постановено в противоречие с целта на закона -ЗЗДискр.

Предвид изхода на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК.На жалбоподателя следва да се присъди 50лв дър.такса и 100лв юрк. възнаграждение в мин.размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 595/07.10.20г на КЗД,по жалба вх.№ 16-20-1811/13.11.20г на [фирма]-С. с представляващ Д.Д..

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на [фирма]-С. с представляващ Д.Д. сумата от 150 лв/сто и петдесет лева/, представляваща разноски

по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: